

Cuvântul lui Dumnezeu la Sărbătoarea Sfintei Virginia, trâmbița lui Dumnezeu

Duhul Sfânt este grăirea lui Dumnezeu din zilele acestea. El este trimis pe pământ, El este Cuvântul lui Dumnezeu, iar cei cunoscători acestei taine sfinte, aceia se roagă lui Dumnezeu Duhul Sfânt și Îl cheamă în ei, și în El se roagă ei, iar El Se roagă în ei și știu ei prin El cum să se roage, și iată taina, și apoi adevărul, și apoi puterea rugăciunii, o, popor al cuvântului Meu.

O, pace ție, popor hrănit din cer! Aripă de heruvimi ar fi să prindă cei atâta de hrăniți și de înzestrați de Duhul Sfânt Mângâietorul, de tainele de sus coborâte peste cei hrăniți cu lapte din cer.

O, fiilor, fiilor, cine vrea să fie ceva, să nu caute altceva, decât pe Duhul Sfânt, Care dă și viață și bunătați și mângâiere și putere și curățire și înțelepciune, și apoi față, măi fiilor, dar nimeni nu e bine să spună că nu vrea nimic, că nu vrea să fie ceva, că măcar curățire îi trebuie fiecăruia, și aceasta prin Duhul Sfânt, fiilor.

Mă însemnez cu voi în cartea Mea de lucru din zilele Mele cu voi, și ne scriem în ea cu zi de praznic sfânt, praznic întreit, praznic de trei zile, o, fiilor, și încununăm aceste zile de prăznuire cu ziua de hram a cetății Mele cu voi și a poporului cuvântului Meu, ziua de serbare între sfinți a trâmbiței Mele, Verginica Mea, cu care Mi-am început coborârea pe pământ cuvânt în anul 1955, când am pus temelie întoarcerii Mele de la Tatăl după două mii de ani de la învierea și înălțarea Mea la Tatăl Meu, fiindcă Dumnezeu Își ține promisiunile, și nu le trece cu vederea, o, fiilor.

După ce am înviat, și M-am dus apoi la dreapta Tatălui să stau și să fiu, au venit soli cerești să Mă poarte până la Tatăl și au vestit ei făgăduința cea pentru întoarcerea Mea. Voi sunteți căzuți la sorți, la voi vin când Mă întorc, și vin și las carte între voi cu tot cuvântul gurii Mele, iar voi îl puneți pe cale ca să meargă el, fiilor. O, ce măreț ar fi, ce mărire ați putea vedea în voi și peste voi, dacă ați vrea într-o clipă să vă dați seama adânc de această măreție, de Duhul Sfânt Mângâietorul, Care vă însoțește, Care vine la voi și vă învață să rămâneți întru El, să-L sălășluiți în voi și între voi cu toată primirea și ospitalitatea ei pentru El!

O, e sărbătoare mare, cuvânt pentru trei zile de sărbătoare, și însemnăm în carte ziua întâia, doisprezece decembrie, când Eu, Domnul, și Duhul Sfânt Împlinitorul, am așezat cu voi pecetluirea grădiniței cuvântului Meu și semnul Meu în ea, pietricica cea albă, ridicarea și numirea cea mare a acestui petecuț de pământ, care este taina Mea cea de la început, și care îi vine greu s-o creadă cel ce aude de ea, dar Duhul Sfânt descoperă celor ce sunt de la Dumnezeu să înțeleagă și să creadă aceasta.

Scriem apoi ziua a doua sărbătorită, și este ea sărbătoarea cea din cer a sfântului apostol, întâiul chemat al Meu acum două mii de ani, când Mi-am început propovăduirea și vestirea venirii împărăției cerurilor pe pământ, și Mi-am ales doisprezece ucenici, între care Andrei a fost întâiul, și l-am avut lângă Mine și lângă voi, arhiereu venit de pe pământ în cer, o, l-am avut slujitor în slujba de sfințire a Sfintei Sfintelor Noului Ierusalim, alături de arhiereul martor din zilele acestea, fiul cel fricos, Irineu, căruia i-a fost frică de oameni apoi și s-a lăsat prins și închis între ei, dar am scris în cer numele lui și lucrul lui lângă Mine și lângă voi în ziua aceea de slavă, căci Eu, Domnul, am fost biruitor cu lucrarea cuvântului Meu la jumătatea ei, și Mi-am așezat pe piatra ei cea dintru început biserica Mea, taina de biserică și fața ei și lucrul ei cel curat și adevărat, căci am făgăduit prin cuvântul Meu de acum că nu se va închide ușa bisericii până mai întâi nu voi veni Eu ca să deschid, ca să fac

așezarea cea înnoită prin cuvânt, o, și nu Mi-am pierdut vremea, ci am izbutit, și prin credința voastră am fost Eu biruitor, o, fiilor care Mă purtați pe mai departe cu venirea Mea cuvânt pe pământ, primind voi de la trâmbița Mea Verginica cheia și mersul Meu înainte prin voi, și din unul în altul apoi cu Mine, căci Eu nu dorm, ci sunt treaz și viu, și merg biruind, fiilor.

Iar azi este ziua a treia a praznicului, ziua trâmbiței Mele Verginica, și zi de hram peste cetatea cuvântului Meu, cetate însemnată cu trei hramuri peste ea, așa cum este scris în cartea Mea cu voi, și iată, în ziua cea de-a treia de praznic stau cu voi cuvânt de mărturie, stăm la masă, fiilor. O, învățați, învățați să aprindeți lumina ori de câte ori se luptă întunericul împotriva voastră, că nu întunericul trebuie învinuit, și mai bine este să aprinzi lumânarea când cade lumina, dar nu să acuzi întunericul.

Fiilor, fiilor, aprindeți pe Duhul Sfânt! Fără El, fără Mine nu puteți face nimic, Eu așa am spus, și am spus că orice veți cere de la Tatăl în numele Meu, Eu voi face așa, numai să aprindeți voi lumânarea, numai să cereți, iar Eu voi lua aminte.

O, când ești greșit roagă-te Domnului să te ridice, nu sta greșit, dar ai grijă de ceea ce ai tu de făcut apoi, să plângi după Duhul Sfânt să vină să Se sălășluiască în inima ta prin credința ta, nu altceva să faci în clipa când lumina se ia pe neașteptate, iar lumina este Duhul Sfânt, și se ia când vine întunericul, dar această lumină așteaptă să întinzi mâna după ea și o strigi aproape.

O, măi fiilor, vă învăț cu mărire pe voi. Tot ceea ce puteți voi înțelege, numai iubind veți putea înțelege. Nimic fără iubire nu veți putea, nu veți înțelege, iar lepădarea de sine vă va umple de cunoștință și de iubire apoi, și toate acestea se văd ca în oglindă, fiilor, când ele lucrează. Grăiesc cu voi despre taina aceasta și grăiesc deslușit, căci fața omului este oglinda care îl arată pe el pe dinăuntru cum este, și iată, singur își alege fiecare oglinda prin care cei din jurul lui îl privesc pe el și îl văd pe dinăuntru cum este. Dacă oglinda te arată în întuneric, și nu mai strălucești cu inima și cu fața, o, măcar nu mai învinui nimic și pe nimeni, nu lovi în întunericul care te cuprinde, și mai degrabă aprinde lumânarea, cheamă pe Duhul Sfânt să Se sălășluiască în tine, să Se facă lumină în tine, că vine dacă Îl chemi, vine și te curăță, de aceea vine, dar ca să te curețe să-L chemi, nu de altceva, iar cu El în tine nu-ți mai vine să mergi la cei apropiați să acuzi întunericul și ceea ce nu-ți convine ție, și te vei lăsa luminat și curățat și înnoit, și numai așa fața ta se va schimba și va împărți iubirea, lumina, fiule, că e păcat să pedepsești pe cei din jur cu cele ce nu sunt lumina înăuntru tău, o, și așa te vei lăsa câștigat de partea iubirii, și veți semăna cu Mine, fiilor, cu Cel blând și smerit cu inima, așa cum am spus Eu vouă că voi grăi iarăși cu voi despre această taină mare, frumusețea voastră, a inimii și a luminii din ea, iubirea din voi, fiilor.

O, atât de mult a iubit Tatăl lumea, de M-a dat pe Mine să vin om pe pământ și să-l scot pe om de la pedeapsă, și, iarăși, atât de mult i-am iubit Eu pe ai Mei, și pe toți prin ei, de am trimis pe Duhul Sfânt Mângâietorul să-l curețe pe tot omul care caută spre lumina Lui. Așadar, numai prin blândețea și smerenia inimii, numai prin acestea cel ce le are, poate să aprindă lumânarea când întunericul dă să aducă vină, iar fața omului se umple de lumina cea dinăuntru lui, căci cel ce are iubirea de lumină, acela este blând și smerit cu inima, ca și Mine, fiilor.

Și iată, Verginica Mea, ce mare este învățătura Mea peste ei în zi de praznic sfânt a soirii tale între sfinții Mei cei mari, iar tu ești acum lângă Mine aici, și privești îndelung, și dăm să Ne ștergem lacrima unul altuia și să Ne alinăm rana cea mare a amintirii celei de atunci, care nu mai este acum întreg sărbătorită, căci cei credincioși atunci Ne-au părăsit. Eu dau să-ți șterg lacrima și durerea, Verginica Mea, și să-i învățăm iubirea pe cei mai mici ai Noștri azi, dar tu ești îndurerată.

— Nu numai eu, o, nu numai eu, căci și Tu, Doamne, porți rană grea, rană nevindecabilă, dar și cei ce nu mai sunt ai Noștri dintre cei de atunci, o, și ei sunt îndurerați, și ei au rană, și ei, și toți cei care privim înapoi, Doamne.

O, măreț! a fost biruința cerească în ziua aceea lungă, trei zile într-una adunând ziua aceea, iar eu eram atunci cea așezată temelie de credință și de zidire și de mers pentru viitorul Tău pe pământ cu venirea Ta, o, și am răzbătut cumva să așezăm cu tărie de duh mersul Nostru înainte, al Tău și al meu, Doamne, și apoi Ne-am sprijinit pe iubirea celor ce Ne-au primit spre purtarea Noastră pe mai departe, și numai iubirea, Doamne, nu cade, nu poate să cadă, iar cei ce cad o pierd, și apoi cad; sau cad, și apoi pierd iubirea, o pierd de tot, căci ea nu se mai bizuie pe ei.

Și de durerea amintirii zilei de atunci eu stau lângă Tine și văd, și-Ți văd truda cea mare, și privesc îndelung peste ei, peste cei de azi, cu care Tu mergi și mergi, și toți în cer, și toți pe pământ lângă Noi, așteptăm cu dor greu să se îplinească, să se coacă, să se arate rodul care Ne va mângâia, și se va opri sângerarea, o, Doamne. Privesc îndelung, îndelung, cu nesăț și binecuvintez cu Tine norodul cel de azi al cuvântului Tău. Amin.

— O, Verginico, și Nouă, o, și Nouă Ne scade puterea cea pentru mângâierea care Ne lipsește atât de mult în durerile ranelor, pe care le avem de pe pământ spre Noi. De aceea va fi să dăm mai mult tâlcul tainei oglinzii, căci toate se văd ca în oglindă, și fiecare om își caută oglindă pe potriva feței și inimii lui, dar nu așa își repară el lipsurile, ci învățând de la Duhul Sfânt aceasta, căci iată, este de lucrat pentru această taină.

Iar acum avem masă de sărbătoare și avem de dat întâietate slavei zilei de hram, și Ne întoarcem apoi. Și le spunem celor de la masa de azi a sărbătorii:

Pace vouă, fii și fiice! O, învățați viața cea nouă, ca să fiți primiți cu ea și prin ea. O, învățați, blânzi și smeriți cu inima să fiți, căci iubirea poate numai în aceștia, iar altfel ea nu se vede, nu lucrează, nu, fiilor, nu, și veți putea aceasta purtându-vă cu cruce, și nu fără cruce mergând după Mine cu pașii voștri. Iar crucea, ce înseamnă ea? O, ce înseamnă crucea purtată, și nu lăsată?

Fiilor, fiilor, vă las să lucrați sub această întrebare, iar Eu să privesc îndelung, și să vin apoi să vă învăț, și să vă deslușesc aceste limbi vouă, o, fiilor. Amin, amin, amin.

O, fiilor, fiilor, unde să-Mi fie privirea mai mult decât la voi și peste voi, ca să vă văd lucrarea credinței și stăruința cea cu răbdare până la sfârșit, până la viața veacului ce va să fie, așa cum și până la această odihnă cuvântul Meu lucrează și îplinește întocmai toată calea lucrului credinței, pe care se sprijină omul cel cu Dumnezeu pe cale, iar lucrarea Mea cu voi este pentru învierea morților, și de aceea Eu vin la voi, că este scris să vin slăvit prin cuvânt pentru cercetarea și judecata viilor și a morților, o, și nu-i sfârșit pentru împărăția Mea, și de aceea Mi-am zidit cu voi biserică lucrătoare pentru această lucrare de taină, și v-am pus la lucru ca să lucrăm prin biserică judecata viilor și a morților, fiilor, și să le dezlegăm calea spre înviere, o, și câtă curățire a fost și este de făcut încă pentru judecata și iertarea și învierea celor ce au fost și sunt, și cărora le trebuie ajutor, căci scris este în cartea credinței bisericii creștine că prin biserică luptătoare și apostolească se judecă și se iartă tot ce este de judecat și de iertat, și apoi este scris: «Aștept învierea morților și viața veacului ce va să fie». Iar pentru această odihnă a Mea și împărăție a Mea întru toată pacea și slava și bucuria ei, iată, este de lucrat înviere mare și multă, și totdeauna Domnul începe cu casa Sa, precum este scris.

Am venit cu această venire a Mea cuvânt pe pământ, o, și cât am lucrat, o, și cât am încă de lucrat în mijlocul turmei ortodoxe, că nu cu altă turmă Mă zbat s-o curăț, să-i dau față și viață și credință și veghe pentru venirea Mirelui ei, căci cu casa lui Dumnezeu se începe judecata și salvarea și iertarea și alesul rodului, și apoi cu casa Mea să lucrez pe mai departe curățirea, dar Eu, Domnul, nu mai sunt cunoscut Păstorul ei. Ea își cunoaște pe păstorii plătiți de ea, și care n-au milă de ea dacă moare, dacă se pierde prin spini, iar Eu sunt ca un străin, după care nu merge turma. O, dar Eu sunt Păstorul Cel adevărat, Cel cu crucea, și chiar dacă nu Mă mai cunosc cei ce poartă numele de creștini, Eu vin să le spun că trebuie să-și ia crucea ca să poată să Mă cunoască, dar până ce omul nu-și lucrează și nu-și cere lucrarea lepădării de sine pentru purtarea crucii, Eu voi tot rămâne pentru el un străin, după care el nu merge, și merge la cei plătiți, care nu păstoresc, din pricina nelepădării de sine nu păstoresc păstorii turma lor.

O, iată unde stă înțelepciunea lui Dumnezeu în om! Nu poate avea lepădare de sine cel ce nu este ca Mine, blând și smerit cu inima. Nu poate avea crucea și urmarea după Mine cel ce nu are înțelepciunea lui Dumnezeu înăuntrul său, blândețea și smerenia inimii, fiilor. Nu-i față și chipul lui Hristos omul care nu are pe inimă și pe chip și în purtare blândețea și smerenia inimii, această cruce dulce de purtat, și numai aceia merg până la sfârșit cu Mine, numai ei pot cu Dumnezeu pentru viața veacului ce va să fie, o, și câte are de așezat după această oglindă omul care Mă cunoaște în această lucrare de cuvânt, cu care Eu vin pe pământ să arăt fața împărăției Mele, omul cu Dumnezeu pe cale, după chipul Meu pe chipul lui, iar chipul Meu este cel dinăuntru omului, și care se arată în afară cu cele dinăuntru său și se face oglindă în care mulți Îl pot vedea și cunoaște și urma pe Dumnezeu.

O, fiilor, în biserica Mea se dă luptă pentru împărăția Mea între cei ce sunt ai Mei, dacă nu toți până la unul au chipul Meu în ei și în purtarea lor cea văzută pe dinafară. O, și nu e de mirare aceasta, căci scris este despre cel ce are chipul Meu că el judecă pe toți cei ce nu au chipul Meu, dar pe el nu-l poate judeca nimeni, fiindcă el știe de la Dumnezeu, dacă are blândețea și smerenia inimii, și aceasta e crucea purtată, fiilor, e viața veacului ce va să fie, odihna Mea în om, măi fiilor. Un așa om, când greșește nu se ascunde sub greșeală, nu stă trist, ci se ridică pentru Domnul său și nu-I strică în el odihna, nu-I strică Domnului statul în el, și trece mereu de partea Domnului prin lepădare de sine, chiar și dacă mai și greșește când și când în lupta sa pentru împărăția cerurilor întru el.

O, cine mai poate învăța atâta de măreț viii și morții, ca toți și toate să învie pentru viața veacului ce va să fie, ținta făgăduinței credinței, fiilor? O, dacă e, cel credincios Mie să-și aleagă o cale, o țintă, iată, viața veacului ce va să fie, apoi spre fața ei să caute mereu, mereu, și să înțeleagă că trebuie s-o deosebească pe ea în vremea luptei pentru ea mereu, mereu, și altă vreme pentru ea nu este, dar nu să lase omul aceasta pentru când vrea el în viața sa de luptă, în vremea cunoștinței, a științei cea pentru voia lui Dumnezeu în om.

Taina oglinzii e mare. Ea este omul în care trebuie să Se vadă Domnul cu fața Sa, spre învierea multora și spre judecata celor ce se împotrivesc, și în care nu poate fi Dumnezeu văzut și urmat pentru împărăția Sa în om.

O, fiilor, v-aș ține zi și noapte la sân, ca să vă țin trează iubirea și puterea ei, ca să nu pălească fața împărăției Mele în voi, și pe chipul vostru, căci taina oglinzii lucrează și din față, când vezi pe cineva lipsit de strălucirea Mea în el, și poți să te vezi cum ți-ar sta fără iubirea cea veșnică înăuntrul tău, fără blândețea și smerenia inimii, cuibul cel sfânt și frumos al Meu în om. Când vezi un frate că-i prins de ceață, o, nu căuta să-i ștergi ceața, prin care nu se mai vede el bine, ci caută doar să întetești în tine strălucirea împărăției cerurilor, pe Domnul Cel blând și smerit cu inima, fața Mea, care încălzește în jur și împarte din ea, o, și ceața se risipește din pricina căldurii de lângă ea și apare soarele și pleacă norul, și iarăși duhul vieții mângâie și învie, și asta e lucrarea frăției, o, și multă primire trebuie să aibă fra-

ții între ei unul de la altul, căci vai celui singur, când el poate avea frații și binecuvântarea Mea de peste ei!

Zilele Mele cu voi, și cu sfinții Mei veniți la voi cu Mine, o, aveți grijă să fie dulci, să fie mărețe, să le dați măreție, căci aceasta este dulce mângâiere pentru oaspeții din cer când coboară la voi și grăiesc cu voi, o, și unde mai este așa ceva pe pământ, atâta cer, atâta mângâiere pentru cei din cer, fiilor? Ca și cu sfinții Mei când grăiesc cu ei la voi, o, așa voiesc și cu voi să grăiesc, să grăiască sfinții cu voi, și așa iubire voiesc să zidim, fiilor, iar mângâierea nu și-ar mai găsi hotar.

Iată, la voi aici, trâmbița Mea, Verginica Mea, și lângă ea apostolul Andrei, cel care și de pe crucea răstignirii lui Mă împărțea pe Mine la cei ce Mă urmau atunci, și apoi am venit nor de lumină lângă el și l-am luat pe brațe și l-am trecut de pe cruce întru cele nevăzute, cu toți fiii cerului. Și iată, fiilor, frumoasă e la voi ziua serbării de azi, și dăm să se dea în lături tristețea cea mare a amintirii cea de atunci, când atâți câți erați cu Mine atunci, și câți erau veniți cu Mine din cerul cel nevăzut, am așezat împreună cu biruință multă crucea peste începutul cetății Mele din acest orașel vegheat de cei din cer, și am pecetluit și am sfințit grădina Sfintei Sfințelor Noului Ierusalim și Mi-am pregătit mersul cu cuvântul peste pământ, și de atunci merg, fiilor, iar voi Mă așezați pe cale, și merge Păstorul Cel blând și smerit cu inima, merge păstorind, iar cei ce aud glasul Lui vin la El și iau iubirea în ei, ca să poată și ei cu El.

O, iarăși vă cuprind, și iarăși spun peste voi: Pace vouă, fiilor! Dar acum grăbiți-vă, sculați-vă cu grabă și pregătiți-vă cu dulce pentru zilele Crăciunului, și veți vesti cetatea Mea cu voi. Eu sunt Crăciunul, Eu sunt Hristosul pe românește, nu altceva sau altcineva este Crăciunul, dar lumea nu știe, că altfel știe ea.

O, pace vouă, har vouă, fiilor! Har, har peste voi! Amin, amin, amin.

01/14-12-2018